

Atomenergia

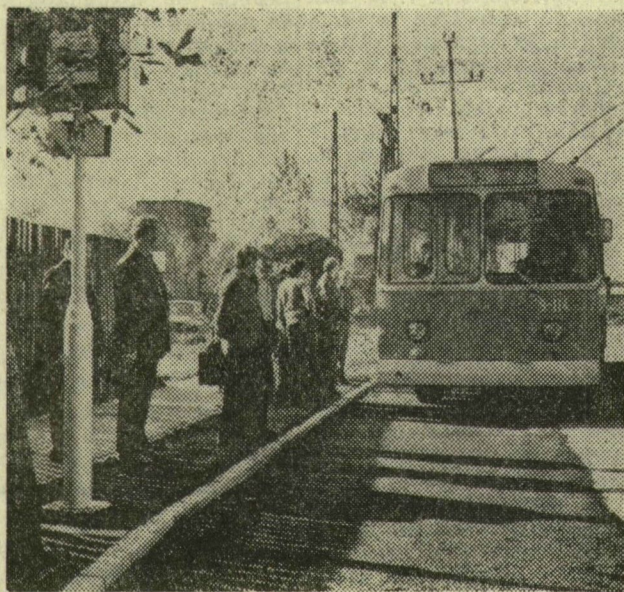
Atomenergiái tudományos ülésszak kezdődött tegnap, kedden Debrecenben. Ezt a magyar-szovjet tudományos és műszaki együttműködés 30. évfordulója alkalmából rendezik.

Fiatal agrár-szakemberek köszöntése

Csongrád megyében ez év őszén 28 pályakezdő fiatal agrárszakember kezdett el dolgozni. Ebből az alkalomból a megyei tanács székházában köszöntötte a fiatalokat a megyei tanács és a KISZ megyei bizottsága, valamint a megyei területi TE-SZÖV képviselője. Előbb Szilágyi Ernő, a megyei tanács vb mezőgazdasági és élelmiszerügyi osztályának vezetője adott általános tájékoztatást megyénk mezőgazdaságáról, majd Bódi György, a KISZ megyei bizottsága első titkára a KISZ tevékenységéről és az agrárfiatalok ezzel kapcsolatos lehetőségeiről beszélt. Végül a fiatalok pályakezdésükről cseréltek véleményt, illetve közös elképzeléseikről beszéltek.

Sikeres bemutatkozás

A meghosszabbított trolivonal

Somogyi Károlyné felvétele

Bár nem minden érdekelthez jutott el időben a hír, már hétfőn, az 5/A jelzésű trolibuszjárat pályafutásának első napján is sokan utaztak átszállás nélkül Újszeged és a Bakay Nándor utcai iparkörzet között. A Szegedi Közlekedési Vállalat kezdeményezése — a trolivonal meghosszabbítása — az első napon sikert aratott: főleg a reggeli és délutáni műszakváltáskor. Fotóriporterünk tegnapelőtt, délután két órakor, a Vásárhelyi Pál utcánál levő megállóhelynél végzett fényképes „utasszámlálást”

A munkaverseny hétköznapijai

Felelősség a többiekért

A Szegedi Ruhagyár termékeinek jelentős része külföldön piacokon talál gazdára. A kollektívának egyre élesedő körülmények között kell helytállnia. A vállalat szocialista brigádjai közül a Kun Béla brigád, felismerve az export fontosságát — az egyben hozzájárulást is jelenthet országunk export-import mérlegének javításához — hívta versenyre a ruhagyár összes brigádjait. Személyes vállalásuk így szól: „A tökéletes export túlteljesítéséért, a szocialista export és a közületi megrendelés teljesítéséért a vállalt 2 százalékos termelékenység-növelést 5 százalékra emeljük. Ezzel elősegítjük a varrodák folyamatos anyagellátását, amelyet késedelmes anyagbeérkezés esetén is biztosítunk. Az általunk leszabott mintákban hiba nem lesz, ezzel elősegítjük az I. osztályú termékek arányának a javítását. Vállalásainkat többletanyag felhasználása nélkül, az előírt költségek betartásával teljesítjük.” A vállalat fontosságáról csak ennyit: a szabászat ipari alaptevékenység, amely ki- hat a gyártás egész folyamatára. A szabászbriád elhatá- rozása tehát garanciát jelenthet a minőség javítására, a termelékenység növelésére és a költségek csökkentésére.

A gyárban azt mondják: —, ebben harminckét réteg hűségről lehetne elké- szíteni róla. 1949 óta, 30 esz- tendeje dolgozik a ruhagyár- ban. Megbízható, munkáját pontosan végző szakember.

— Kipróbálja? — kérdi.

— Ki.

Nagy Miklós vágószabász előkeres a tárolásra szolgáló hordóból egy köteg szövetet, ráteszi a szabászasztalra.

— A kezére vigyázzon.

— Miért? Megfogom a szö- vetköteg két végét, és elvá- gom a fűrésszel, miért ke- lene vigyázznom?

— Nézze, én harminc éve csinálom, becsukott szem- mel is tudok szabni, de még- is azt mondom, vigyázzon, veszélyes szerkezet ez a sza- bászgép, könnyen leszéleteli az ujját.

Ránézek a kezemre. Kár volna az ujjaimért, gondo- lom, s kicsit félni kezdek. De... Ha már vállalkoztam a szövetköteg vágására, no- sa... A körfűrésznek nyo- mom az anyagot. Mintha késsel vágnék vajat...

— Ez ilyen könnyű?

— Ahogy vesszük. Nekünk szinte milliméter pontossá- ra kell szabnunk a darabo- lóktól kapott anyagot, az már nem is olyan könnyű, mert ha hibázunk?

— Szoktak?

— Nem. Gondolja meg —

s egy szövetkötegre mutat

szövet van, 16 exportra ke- rülő férfizakó háta, mi tör- ténne, ha nem pontosan szabnám ki?

— Ezt nem tudom.

— A megfelelő méretszá- mű öltöny valamennyi da- rabját újra ki kellene szab- ni, ha hibáznék, az pedig sok plusz munkórát, azaz vállalati veszteséget jelent- ne.

— Megbűntetnék érte?

— Igen. De nem is ez a lé- nyeges, azt is el kell monda- nom, a vállalat vezetői tud- ják, hogy milyen sok múlik rajtunk, szabászon. s azt, ha jól dolgozunk, pénzzel is honorálják.

— Mi kerül a borítékba?

— Az elmúlt hónapban ötezer forint.

A brigád vezetője Csicsely Mária darabolószabász.

— Brigádértekezleten dön- töttünk úgy, hogy a gyár valamennyi szocialista bri- gádját versenyre hívjuk. Úgy érezzük, jogunk van erre, hi- szen a vállalat eredményes- sége főként rajtunk múlik.

A szabászat ugyanis alapte- vékenység, s ha mi téve- dünk, jogosan mutogatnak vissza ránk; azért nem tud- tuk ígérteinket teljesíteni, mert már ti tévedtetek.

Olyan alkatrészeket küldte- tek föl a szalagra, melyeket nem lehet megvarrni. Azt

kérdezik, hogy miért volt

bátorságunk a felajánláshoz? Erre csak annyit tudok mon- dani, hogy brigádunkból au- gusztusban Nagy Miklós 104, Vásárhelyi Imre 114, Csaba László 121 százalékot teljesí- tett.

— Öt százalékkal javítják a termelékenységi mutatót. Eddig hogyan dolgoztak?

— Amikor ezt vállaltuk, már tudtuk azt, hogy a gyár egész kollektívája komolyan veszi a munkaverseny-felhí- vást, s ezért gondoltuk azt, hogy amit mi szépen és pontosan elkészítünk, abból késztermék is lesz. Ezért mertünk 5 százalékos terme- lékenységnövekedésre vállá- lást tenni.

Babella Györgyné brigád- vezető-helyettes mondja:

— En itt minden va- gyok. Helyettesítem, ha kell a művezetőt, de többet ci- pelek egy segédmunkásnál is.

— Miért?

— Nézzé, mi olvasunk új- ságot, tudjuk, hogy milyen helyzetben van a magyar könnyűipar, s szeretnénk, ha jobb helyzetbe kerülne, ezért teszünk meg minden lehetősé- gonkhoz képest.

Sok múlik rajtuk. Felada- tukat felelősséggel látják el. Ők is hozzájárulnak ahhoz, hogy elmondhassuk, a ha- zánk felszabadulásának 35. évfordulójára és pártunk kö- zelő kongresszusára kibon- takozott verseny valóban el- éri célját.

Petri Ferenc

Lengyel szakemberek Csongrád megyében

Csongrád megye zöldség- és gyümölcsellátásának, a felvásárlás és feldolgozás rendszerének tanulmányozá- sára lengyel szakemberek lá- togtattak Csongrád megyébe a lengyel testvérmegye széke- lyéről, Lódzából. A küldöttség vezetője Maria Dobrowska, a lódzi tanács mezőgazdasági, erdészeti és felvásárlási osz- tályának igazgatóhelyettese; tagjai Janus Boninsky, a lódzi mezőgazdasági termel- őszövetkezetek megyei szövet- ségének elnöke és Ksawery Stepień, a lódzi Samopomoc Chłopska mezőgazdasági ter-

Szószólók az első sorból

A magyar szakszervezeti mozgalom történetében talán a legrégebbi múlt- ra a bizalmi bizottságok, szerepe te- kint vissza. Ők a legelső sor képviselői, él- vezvén társaik bizalmát. Az üzemi demok- rácia gyakorlásában, a demokratikus fó- rumok munkájának hatékonyságában ma is meghatározó a szerepük. Nem véletlenül született meg két évvel ezelőtt a SZOT és a Minisztertanács közös határozata, amely- ben megteremtették a vállalati dolgozók számára azt a fórumot, ahol megfelelő ha- táskört és jogkört adtak a bizalmi testüle- teknek. A gyárakban csak „ezertizennyol- cas”-nak emlegetik az üzemi demokrácia egyes kérdéseiről hozott határozatot. A ha- tározat értelmében a bizalmi (bizalmi- küldöttek, főbizalmi) testülete és a szak- szervezeti tanács együttes ülése vált olyan fórummá, amely megfelelő jogok birtoká- ban lehetővé teszi az érdemi beleszólást a dolgozókat érintő döntések meghozatalába.

Talán nem fölösleges néhány mondatban megismételni, hogy milyen jogokról van szó. Állásfoglalás, döntés és véleményezés jogát gyakorolja az említett testület. Az együttes ülés állást foglal: az évenkénti bérfejlesztés fölhasználásában, annak főbb elveit és arányait meghatározza, ezenkívül a jóléti és a részesedési alapok fölhaszná- lásában is hallatja szavát. Dönt: a kollek- tív szerződések megkötéséről, végrehajtá- sáról, az évenkénti értékelés elfogadásáról, illetve a módosításairól. Továbbá dönt a vállalati szociális tervről és a kulturális alapok fölhasználásáról. Véleményezi: a középtávú és éves vállalati terveket, vala- mint ezzel együtt a vállalati gazdasági ve- zetők (igazgatók és helyetteseik) éves te- vékenységét. A határozat azt is hangsú- lyozta, hogy az együttes ülés az üzemi de- mokrácia rendszerében a legmagasabb vállalati fórum, ezért munkájának meg- szervezése és funkciójának garantálása lé- nyeges feladat.

A szegedi és a környékbeli vállalatoknál összesen 136 helyen működnek az üzemi demokráciának e fórumai, amelyek már rendelkeznek tapasztalatokkal is. Munká- jukat rendszeresen figyelemmel kísérik a pártszervezetek, és segítséget nyújtanak te- vékenységükbe. Legutóbb a szakszerve- tek megyei testülete is áttekintette az üze- mi demokrácia érvényesülésének helyzetét, tapasztalataikat. Ezen a testületi ülésen igen sok szó esett a bizalmiak szerepéről, több munkahely képviselője elmondta vé- leményét. Egyértelmű a megítélés, a bizal- miak szerepe jelentősen megnőtt az utóbbi években, s ennek elsősorban az a magya- rázata, hogy megfelelő jogkörrel rendel- keznek. Az megint más kérdés, hogy él- nek-e jogaikkal, s a gazdasági vezetők, kü- lönösen partnereik, igénylik-e a bizalmi véleményét. Ebben a tekintetben igen tar- ka a kép vállalatunknál. Nézzünk meg néhány munkahelyet, s könnyű lesz belá- tunk a bizalmi munkájának.

A cipőgyári bizalmiak közül nem egy megkapta művezetőjétől, hogy összeférhe- tetlen, mert nem bologatott mindenkor a gazdasági vezető rendelkezésére. Pedig mit tett az első vonal szószólója? Nem más, mint kötelességét, mellyel munkatársai megbízták, szölt az érdeklőkben, javasolt valami változtatást a művezetőnek. Miért lenne összeférhetetlen az az ember, aki ja- vaslatot tesz? S különben is, mely kollek- tív adna bizalmat olyan társnak, aki tény- leg igazgató. A tapasztalat — és a szakszer- vezeti mozgalom története is — azt bizo- nyítja, hogy a munkások kisebb csoportjai mindig is a legtalpraesettebb, tekintélynek

örvendő, a szakmában is elismert, tanult és a „paragrafusok” között is eligazodó tár- sukat választották meg képviselőjükné. szószólójuknak, s aki a társak bizalmával soha sem élt vissza, hanem bátran képvi- selte érdekeiket, kiállt értük.

A Szegedi Ruhagyár szakszervezeti bi- zottságának titkára elmondta, hogy a bizal- miak munkájában valóban meghatározó le- het a gazdasági vezetők magatartása, az, hogy igénylik-e segítségüket. Visszatérve az együttes testületi ülés munkájára, nem nehéz belátni, hogy annak csak akkor le- het tekintélye, ha a bizalmiak is maguké- nak érzik, s teljes komolysággal végzik föl- adataikat. Mikor lehet ezt elvárni? Akkor, ha a testület tagjai is észreveszik a fon- tosságot, érzik a fórum, az elmondott sza- vak szükségességét. Mindenki tudja, ho- gyan fest a gyakorlat: ha megértés és tet- tek követik a bizalmi által tolmácsol- t ja- vaslatokat, akkor pezsgő és élő a fórum munkája. Ellenkező esetben csak a füstöl- gést lehet hallani a gépek mellett, az öl- tözökben.

Több bizalmi elmondta már: tőlük ne azt várják el a vállalati fórumokon, hogy alapos elemzést nyújtsanak a gazdasági szabályzók érvényesüléséről, az ezer és ezer szállal összekapcsolódó iparági gazdál- kodásról, az export- és importterületekről. Azt ők kevésbé ismerik, bár minden bi- zonnyal, ezekben a kérdésekben is elhang- zana vélemény. Ha „magyarul” tartanak meg beszámolóikat a gazdasági vezetők, nem pedig szakzsargonban, és ezernyi szá- madattal fűszerezve. A bizalmiak viszont igen jó ismerői a közvetlen munkahelynek. A műhely gondjait, bajait saját bőrükön érzékelik. A gépek használhatóságától az anyagellátásig, a bérék elosztásától a leg- apróbb rezdülésekig, értékes javaslatokra képesek.

A bizalmiak valószínűleg csak akkor ké- pesek földadataiknak eleget tenni, ha a munkahelyen olyan légkör honosodik meg, hogy természetesnek tartják a dolgozók képviselőjének beleszólását a gyári köz- ügyekbe. S egyáltalán, olyan légkört kell kialakítani — erre ösztönöz mindenkit a párt is, s ez természetesen fakad a szo- cialista társadalom lényegéből —, ahol nyugodtan véleményt mondhat bárki bár- miről.

Természetesen az üzemi demokráciá- nak is két oldala van; nem csupán a jogok alkotóját, hanem a köte- lezettségeket is. Ha valahol komolyabban számonkérjük a munkafegyelmet, az elkészí- tett termékek minőségét, a pontosságot, akkor nem vétenek a demokrácia ellen, hiába ágál a felelősségre vonáskor a reni- tenskedő, hogy „hol itt az üzemi demok- rácia!” A bizalmiak ilyen esetekben a többség véleményét képviselik, s nem tud- nak a mulasztó oldalára állni, mert éppen társaik érdekében nem is akar- nak. A bizalmiakkal joggal kéri azt is, hogy testületi üléseiken olyan kérdésekről tár- gyaljanak, amelyek számukra ismeretese- kes és érdeklődésre tartanak számot. Azt is kéri, hogy egy-egy alkalommal ne zsűfol- janak össze sok témát, hanem keveset, de azt alaposan „döggönyözzék” meg. A ta- pasztalatok is bizonyítják, hogy ott mű- ködnek jól az üzemi demokrácia fórumai, ott javult e testületek munkájának tartal- ma, ahol a bizalmiak a maguk nyelvén és társaik érdekében valódi szószólókká vál- tak. S csak így adhatnak kézzelfogható se- gítségét is a vállalati közösségnek a haté- konyabb gazdálkodáshoz.

Gazdag István

Az ifjúság védelméről

Járási munkabizottság megbeszélése

A Csongrád megyei tanács vb szegedi járási hivatalá- nán közösek albizottságai- nak beszámolóját hallgatták meg. Az előadók szöltak azokról a feladatokról, ame- lyeknek megvalósítását az albizottságok célként tűzték maguk elé. Vázolták módsze- reiket, felemlítették a mun- kájukat nehezítő gondokat is. Így szó esett többek között a hátrányos környezetben élő és a veszélyeztetett gyer- mekek felkutatásáról. El- hangzott — s ezt a hozzászó- lók is megerősítették —, hogy évről évre növekszik azoknak a kiskorúaknak a száma, akik az említett két kategóriába tartoznak. Mond- hatjuk, oka ennek egyrészt, hogy az utóbbi években több gyermek született. Ez azonban túlságosan egysze- rű magyarázat lenne. A munkabizottság tagjai — megerősítve a három köz- ség albizottságának beszá- molójában összefoglaltakat — elmondták: a veszélyeztetett gyermekek többségének al- koholisták a szülei. Sok apa tek.

A résztvevők először Szaty- maz, Zákányszék, Újszent- iván közösek albizottságai- nak beszámolóját hallgatták meg. Az előadók szöltak azokról a feladatokról, ame- lyeknek megvalósítását az albizottságok célként tűzték maguk elé. Vázolták módsze- reiket, felemlítették a mun- kájukat nehezítő gondokat is. Így szó esett többek között a hátrányos környezetben élő és a veszélyeztetett gyer- mekek felkutatásáról. El- hangzott — s ezt a hozzászó- lók is megerősítették —, hogy évről évre növekszik azoknak a kiskorúaknak a száma, akik az említett két kategóriába tartoznak. Mond- hatjuk, oka ennek egyrészt, hogy az utóbbi években több gyermek született. Ez azonban túlságosan egysze- rű magyarázat lenne. A munkabizottság tagjai — megerősítve a három köz- ség albizottságának beszá- molójában összefoglaltakat — elmondták: a veszélyeztetett gyermekek többségének al- koholisták a szülei. Sok apa tek.

— s jó néhány anya — ese- tében a kényszer-alkoholel- vonó kezelés sem vezet ered- ményre. A veszélyeztetett gyermekek nevelésére az is- kolákban és az óvodákban különös gondot fordítanak a pedagógusok, akik közül töb- ben tagjai a községi gyermek- és ifjúságvédelmi albizottsá- goknak, illetve az óvodai gyer- mekvédelmi munkavédelmi munkaközösségeknek. A szo- ciális gondoskodás keretében rendszeres és rendkívüli se- géllyel támogatják a veszé- lyeztetett gyermekek család- ját.

Ott, ahol a sokrétű gon- doskodás, társadalmi segít- ség ellenére sem biztosított a gyermekek nevelkedése, az albizottságok az állami gon- dozásba vették javasolják. Ez persze csak a végső megol- dás.

A tegnapi összejövetelen az óvodai gyermekvédelmi munkaközösségek tevéken- ségéről szölt tájékoztatót is meghallgatták az egybegyű- ltek.